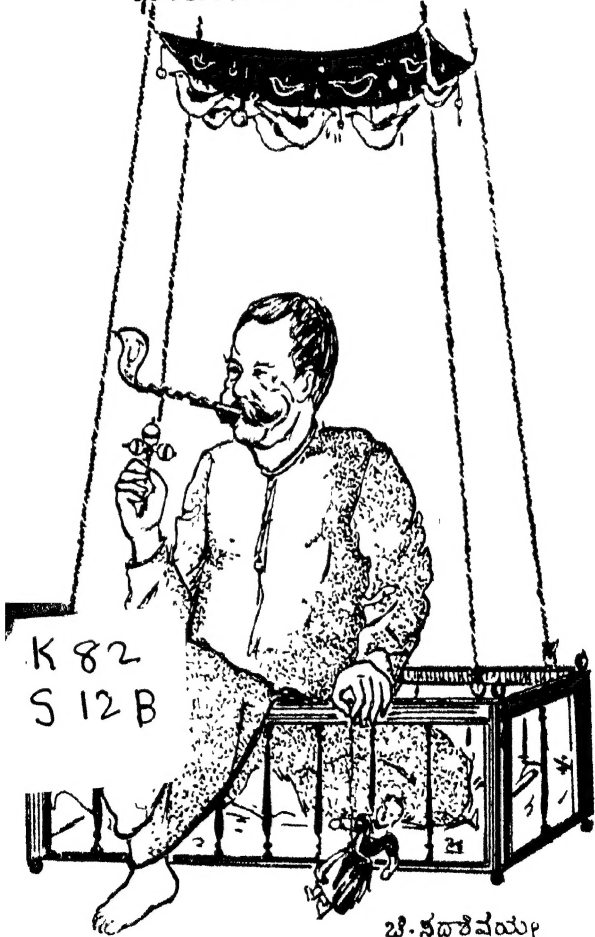

ಬೀಮಸೇನ ಬೇಬ

ಚಿ. ನದಕವಯ್ಯ

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198931

UNIVERSAL
LIBRARY

[ಸಾಢಾಜಿಕ ಧೃಶ್ಯ]

ಚಿ. ಸದಾಶಿವಯ್ಯ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್,
ಉರಳೇಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಲೂರು ನಗರ

೧೯೪೭]

[ಬೆಲೆ ೦-೫-೦

“ ವಾತ್ಸದೇವೋಭವ । ಪಿತೃದೇವೋಭವ ”

— ತೈತ್ತರೀಯ.

ಮೊದಲ ಮಾತು.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏತಮಾನಗಳ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಜೀವನದಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸುಖಕ್ಕೆ ತಳವಾಯನೆಂದು ಧೃಢವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೇಮ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಕೃತಜ್ಞತೆ, ದಯಾಧರ್ಮಗಳ ಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯ ಕುತರ್ಕದ ಸುಂಟರಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಹಜ ಧರ್ಮಸೂತ್ರವೂ ಸಹ ಬೆಟ್ಟದಂಥ ಅರ್ಥಹೀನ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕಚಿಹ್ನೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವ ಇಂದು ಶ್ರೇಯಾಭಿಲಾಷಿಯಾದ ಮಾನವನು ತನ್ನ ನಿಜತ್ವವನ್ನು ಶಾಂಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕ್ಷಣಕಾಲವಾದರೂ ಕುಳಿತು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಪುಟ್ಟ ದೃಶ್ಯವು ರವೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದರೆ ಸಾಕು.

ಚಿ. ಸದಾಶಿವಯ್ಯ

ಈ ನಾಟಕದ ಅಭಿನಯ, ಭಾಷಾಂತರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನುಮತಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮೂಲಕ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಬಿ. ಎಸ್. ಐಯ್ಯಂಗಾರ್, ಪ್ರಿಂಟರ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೧೫-೩-೧೯೪೫ನೇ ಉಗಾದಿಯ ಉತ್ಸವದಂದು
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಮಂದಿರದವರಿಂದ
ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಅಭಿನಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ
ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು

ಪಾತ್ರಗಳು	ನಟರು
೧. ಭೀಮಸೇನ-ಬೇಬಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
೨. ಜಾನಕಮ್ಮ ,, ಸಿ. ಎಲ್. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ರಾವ್, ಬಿ.ಎ. (ಅನರ್ಸ್)
೩. ಗುರುಪಾದ ,, ಸಿ. ಜಯವಿದ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.
೪. ಅಮೃತರಾವ್ ,, ಸಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣ್, ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.

[ಮೊದಲು ಮುದ್ರಿತವಾದದ್ದು “ವಾಣಿ”ಯ ೧೯೪೫ನೇ
ಉಗಾದಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ]

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ
“ ಗುರುಪಾದ ”ರಿಗೆ

ಗೌರವ ಕಾಣಿಕೆ.

ಭೀಮಸೇನ-ಬೇಬಿ

[ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಶ್ಯ]

[ಭೀಮಸೇನರಾಯನ ಮನೆಯ ಕೈಸಾಲೆ. ಎಡವಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಜೂ, ಸುತ್ತ ಮೂರು ಕುರ್ಚಿಗಳೂ ಇವೆ. ಬಲವಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಾಗಿಲು - ಅರೆತೆರೆದಿದೆ. ಬಾಗಿಲ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವೆಂಕಟೇಶ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯರ ಪಠಗಳು ತೂಗು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಐವತ್ತು ವರುಷದ ಭೀಮಸೇನರಾಯನು ಕೈಲಿ ಓಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.]

ಭೀಮಸೇನ :—(ತಪ್ಪಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ, ಮಂಡಿ ಮುಟ್ಟಿ ಸುದಾರಿಸಿಕೊಂಡು) ಥೂ ! ಹಾಳು ಹಗ್ಗ ! ಸುಬ್ಬಸಾಮಿ ಹಗ್ಗ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮುಗ್ಗರಿಸಿದರೂ ಪೆಟ್ಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ..... ನನ್ನನ್ನು ಅಣಕಿಸಿದಾನೆ ಅವನು. ಇರಲಿ ! ಇನ್ನೆಂಟು ದಿನದಲ್ಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಅವನಪ್ಪನೆದುರಿಗೇನೇ ಸ್ಪಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಭೀಮಸೇನ ಬೇಬಿ ಅಲ್ಲ. (ಮತ್ತೆ ಅಭ್ಯಸಿಸುವನು ; ತುಸುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಸೋತು, ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಹಗ್ಗವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ, ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.)

ಭೀಮಸೇನ :—(ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚಿ) ಹಾಂ ! ಹಾಂ ! ಈಗರ್ಥವಾಯಿತು. ಬರೀ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ

ಗಟ್ಟೊಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಿ ತಗೋಬೇಕು ; ತಿಮ್ಮ
ರಾಯಪ್ಪ ತಯಾರಿ ತಗೊಂಡೇ ಹಾಗಾದದ್ದು. (ಬಾಗಿಲ
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಒಲವು ತುಂಬಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಜಾನಕ್! ಜಾನಕ್!!
ಜಾನ್....(ದನಿಯನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ)....ಜಾನೀ ಳ ಳ ಳ !

[ಒಳಗಿನಿಂದ ನಲವತ್ತು ವರುಷದ ಸೌಮ್ಯ ಮುಖದ ಜಾನಕಮ್ಮನು
ಕೈಲಿ ಕಾಫಿ ತುಂಬಿದ ಲೋಟ ಹಿಡಿದು ಬರುವಳು]

ಜಾನಕಮ್ಮ :—ತಂದೇಂದ್ರೇ (ಮುಂದೆ ಬರುವಳು)

ಭೀಮಸೇನ :—ಏನದು ?

ಜಾನಕಿ :—ಕಾಫೀ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಕಾಫಿಯಾದರೆ ನಾನು ಕುಡಿಯೊಲ್ಲ.

ಜಾನಕಿ :—ಮತ್ತೇ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಬಾದಾಮಿಹಲ್ವಾ, ಹಾಲುಖೋವಾ, ದೂದ್
ಪೇಡಾ, ಸಾಲಬ್‌ಮಿಸ್ತ್ರಿ ಮುರಬ್ಬ, ಬೆಣ್ಣೆ ಚಪಾತಿ,
ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು....ಬರೀ ಇದರಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು
ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಜಾನಕಿ :—(ಅಶ್ಚರ್ಯ ಸತುಪದಿಂದ) ಮತ್ತಿದೇನು ಅವಾಂತ
ರಾಂದ್ರೇ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ನಂದೇನು ಅವಾಂತರವಿಲ್ಲ ಜಾನೀ. ನೆನ್ನೆ
ಸಂಜೆ ಪುಟ್ಟೂರಾವ್ ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.....

ಜಾನಕಿ :—ಅಲ್ಲಾಂದರೇ ! “ಅವರು ದುರಹಂಕಾರಿಗಳು,
ನೀವು ಅವರ ಮನೆ ಹೊಸಲು ದಾಟಿದರೆ ನಾನಿಟ್ಟಾಣೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ !
ಬೇಡಾ ”ಂತಾ ನಾನೆಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ನೀವು....

ಭೀಮಸೇನ :—ಇಲ್ಲಾ ಜಾನಕ್ ! ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ನಾನು
ಅವರ ಮನೆ ಹೊಸಲು ದಾಟಲಿಲ್ಲ. ಅಗಸರ ಮನೆ ಮಡಿ
ಪಂಚೆಯುಟ್ಟು, ಆ ಹೊಸ ಸರ್ಜ್‌ಕೋಟು ಹಾಕೊಂಡು
ಸೊಸೈಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸೋಣಂತಾ.....

ಜಾನಕಿ :—ಎನ್ನಾ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಹೊಸ ಕೋಟನ್ನು.... “ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ
ಭೀಮಸೇನ ಬೇಬಿ ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮೊದಲನೆ ಗುದ್ದು
ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕೋಟು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷ ಬಾಳುತ್ತೆ ”
ಅಂದಿದ್ದರು. ಸರೀ ಅಲ್ಲಿಗೆಷ್ಟೋ ದುಡ್ಡು ಮಿಗತ್ತೀಂತ
ಸೊಸೈಟಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಜಾನಕಿ :—ಅವರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡೋಕೆ ಪ್ರಾರಂ
ಭಿಸಿದರೇ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಹಾಸ್ಯವಲ್ಲ ಜಾನಕಿ ! ನಿಜವಾಗಿ ಕೈಮೇಲೆ
ಕೈಹಾಕಿ ಹೇಳಿದರು. ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೇ ನಿಂತಿದ್ದರು.
ಸರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ
ಹುಡುಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಕತ್ತೀನ ದೊಣ್ಣೆಲಿ
ಹೊಡೆತಿದ್ದ ; ನಾನು ದೊಣ್ಣೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕಿತ್ಯೂ
ಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ; ಆ ಕತ್ತಿ ನಾನೇ ಆ ಹುಡುಗ
ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಾಲ ತಿರುಗಿಸಿ ರುಢಿಸಿ
ಒದೆಯಿತು. ಪಂಚೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳೆಯಾಯಿತು. ಸಿಟ್ಟು

ಒಂದು ಆ ದೊಣ್ಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟಿ. ಓಡಿಹೋಗಿ ಪುಟ್ಟರಾವ್ ಮನೇ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಏಟು ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗೇಟು ಬಾಗಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋವೇಳೆಗೆ ಪುಟ್ಟರಾವ್ ಮಗ ಸುಬ್ಬಸಾಮಿ ಹಗ್ಗದಾಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೆ ರೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು “ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ”ಂದ. “ ನಾನು ನಿಮ್ಮನೆ ಹೊಸಲು ದಾಟೋಲ್ಲ ” ಅಂದೆ.

ಜಾನಕಿ : —(ಕೈಲಿದ್ದ ಲೋಟ ಮೇಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು) ಸಾರ್ಥಕ ವಾಯಿತು ಬಿಡಿ ! ನಾನು ಹೇಳೊಟ್ಟೇಂದ್ರೋ ?

ಭೀಮಸೇನ : —ಛೆ, ಛೆ, ನಾನೇ ಬರೋಲ್ಲಾಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ “ ಹೋಗಲಿ; ಗೇಟೊಳಗೆ ಬನ್ನಿ” — ಅಂದ; ಹೋದೆ. ಹಗ್ಗ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ನನಗೂ ಕುಣೀಬೇಕೂ — ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅವನೇ ಹಗ್ಗ ಕೊಟ್ಟು “ ಹಾರೀ ಬೇಬಿ ” ! — ಅಂದ.

ಜಾನಕಿ : —ಆ ಚೋಟುದ್ದದಾ ಸುಬ್ಬಸಾಮಿ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನ “ ಬೇಬಿ ” ಅಂದನೇ ?

ಭೀಮಸೇನ : —ಅವನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೆಸರು ಕಂಡರೆ ಇಷ್ಟಾ ಜಾನೀ ! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ.....

ಜಾನಕಿ : —ನಿಮಗೆ ಊರೋರ ಕೈಲೆಲ್ಲಾ “ ಬೇಬಿ ” ಅನ್ನಿ ಸಿಕೋಬೇಕೂಂತ ಆಸೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ — ಅಂದರೇ ! ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ “ ಬೇಬಿ ” ಅಂತ ಕರೀತಿದ್ದ್ರಾ ಅಂದ್ರೆ ...ಊರಿನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ....

ಭೀಮಸೇನ :—ನಮ್ಮ ಮಿಷನ್‌ಸ್ಕೂಲ್ ಫ್ರಿನ್ಡ್ಸ್‌ಪಾಲ್
ಚೈಲ್ಡ್ ಅಂತ ಇದ್ದರೂ ಜಾನೀ ! ಅವರು ಮುದುಕ
ರಾದರೂ ಊರೋರೆಲ್ಲಾ “ ಮಿಸ್ಟರ್ ಚೈಲ್ಡ್ ” ಅಂತಾನೇ
ಕರೀತಿದ್ರೂ.

ಜಾನಕಿ :—ನಿಮಗೆ ಬೇಬಿ ಅಂತ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದ್ರೆ
ಇಷ್ಟಾ ಅನ್ನೀ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಅಹಾಂ ! ಹಾಗಲ್ಲ !

ಜಾನಕಿ :—ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಇಷ್ಟವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆಸಿ
ಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಟ್ಟಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಾಸ್ಯ
ಮಾಡೋದನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಲಾರೆಂದರೆ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಇಲ್ಲಾ ಜಾನಕ್ ! ಪೂರ್ತಿ ಕೇಳಿಬಿಡು ಸುಬ್ಬ
ಸಾಮಿ ವಿಚಾರ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಕುಪ್ಪಳಿಸೋದಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಸಲಸಲವೂ ಹಗ್ಗ ಹಾಕೊಂಡು ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬಿದ್ದೆ.
ಪಂಚೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಳೆ ಆಗಿಹೋಯಿತಲ್ಲಾ. ಆಗ ಕಡೇ
ಬಾರಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ನಕ್ಕ. ನನಗೆ ತುಂಬಾ
ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಹಗ್ಗ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಸಾಡಿ “ ಇನ್ನೆಂಟು ದಿನ
ದಲ್ಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸೋದನ್ನ ಕಲಿತು ಬಂದು ನಿನ್ನ
ಕಾಂಪೌಂಡಿನಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಸೋಲಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ
ಹೆಸರು ಭೀಮಸೇನ ಬೇಬಿ ಅಲ್ಲ ” ಅಂದೆ.

ಜಾನಕಿ :—“ ಬೇಬಿ ” ಅನ್ನೊದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ “ ರಾವ್ ”
ಅನ್ನ ಬಾರದೇ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ನೀನು ಹಾಗೆ ಅನ್ನು ಜಾನೀ.

ಜಾನಕಿ :—(ನೊಂದು) ಅಂತೀನೀಂದ್ರೆ ; ನೀವು ಹ್ಯಾಗೆ
ನ್ನೊಂದ್ರೆ ಹಾಗಂತೀನಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶಪಥ ಮರೆತು
ಕಾಫಿ ಕುಡಿದೇಳಿ. ಗುರುಪಾದ, ಅಮೃತರಾವ್‌ನ ನಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುತಾನಂತೆ ; ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯಿತು.

(ಭೀಮಸೇನರಾವ್ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗುವನು.)

ಜಾನಕಿ :—ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ? ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರಿ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಯಾಕೂ ಇಲ್ಲ ಜಾನಕಾ.ಹಾಂ.....
ಗುರುಪಾದ, ಅಮೃತರಾವ್‌ನ ಕರಕೊಂಡು ಬರೋದಕ್ಕೆ
ಹೋದನೋ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ?

ಜಾನಕಿ :—ಹೌದು. ಈ ದಿನ ಅವರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ
ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆಯಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗುರುಪಾದ ಹಾಡು
ತಾನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಡೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಮೃತರಾವ್
ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಹಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕೊಂತ.....

ಭೀಮಸೇನ :—ಹಿ ಹ್ಲಿ ಹ್ಲಿ ! ನನಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು
ಜಾನ್ !

ಜಾನಕಿ :—ಏನೊಂದ್ರೆ ಅರ್ಥವಾದದ್ದು ?

ಭೀಮಸೇನ :—ನಾನು ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟು ಶಂಕರನಾರಾಯಣನನ್ನು ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಅವನಿಗೆ ತಿಂಡಿಕೊಡಿಸೋದು, ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಾಡೋದು,
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡೋದು, ಅವನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕೈ
ಹಾಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನೆನೆಸೋದು....ಹೀಗೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅನ್ನು.

ಜಾನಕಿ :—ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋದು ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಹೌದು ಜಾಣ್ !

ಜಾನಕಿ :—ಅದೇಕೆ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಅದು ಗಂಡಸರ ಗುಟ್ಟು.....ನಿನ್ನ ಕಿವಿಲೆ
ಗುಟ್ಟಾಗಿರಲಿ. ಹೊಸ ಭಾವವೈದನ ಹತ್ತಿರಿದ್ದಾಗ ಅವನ
ತಂಗೀನ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರ.....

ಜಾನಕಿ :—(ನಾಚಿ) ಸಾಕು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಾಟ.

ಭೀಮಸೇನ :—ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲಾ ಜಾನಕ್ ! ಸತ್ಯವಾದ
ಸಂಗತಿ. ಧಾರೆ ದಿನ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯೇ ಜಾನ್ ?

ಜಾನಕಿ :—ಏನು ?

ಭೀಮಸೇನ :—(ತುಂಬಿದ ಅನಂದದಿಂದ) ನೀನು ಹಸೇಮಣೇ
ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಮೊಣಕಾಲು ಅಡ್ಡನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಿಮಾ
ಲಯಾ ಪರ್ವತದ ಹಾಗೆ, ಕತ್ತು ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೂತಿದ್ದಾಗ
ನಾನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬರಳು— ಎರಡನೇ
ಬೆರಳ ಸಂದೀಲಿ ನಿನ್ನ ಎಡಗಾಲು ಬೆರಳನ್ನ ಇಕ್ಕಳದ
ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಿಂಡಿದ್ದೂ ! !

ಜಾನಕಿ :—(ನಾಚಿ) ಏನೊಂದರೇ ! ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದರೂ
ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿತುಂಬಾ
ನೆನೆಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ ! !

ಭೀಮಸೇನ :— ಅದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ
ಆಗಿನ ವಯಸ್ಸೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇ ಜಾನಕ್. ನಿನ್ನ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲ್ಲಾ, ಅಷ್ಟೇ....ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲನೇ ಸಲ

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ; ನಾನಿದ್ದ ಹೊರಗಡೆ ರೂಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಾನು ಅರ್ಧ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಅವಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೀನು, ನಾನಿಲ್ಲಾಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟೆ ಚಾವೆಯಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಕೈಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿ, ನೀನು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋದದ್ದು.....ಅದೆಲ್ಲಾ.....

(ಆನಂದಭರದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಹೊರಡದೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು)

ಜಾ ! ನಿನಗೆ ಈ ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಹರ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ! ಮತ್ತೆ ಆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಗತನದ ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಜಾನಕಿ :—ಇನ್ನೂ ನಾವು ಗುರುಪಾದನ ಮದುವೆ ನಡೆಸಿ ಅವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಆಡೋ ಆಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು.....

ಭೀಮಸೇನ :—ಅವರೇನಾಡಾರೂ ಜಾನಕಾ ! ನಾವಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೋಟೇಲಿ ಒಂದು ಭಾಗಾನೂ ಆಡಲಾರರು. ಹುಡುಗರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗತನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಡೋ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಟದಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲ..... ಅದೂ ಗುರುಪಾದ, ಅವ್ಯುತ ರಾವ್ ಜೊತೇಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರಂತೂ, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೋ !

ಜಾನಕಿ :—(ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಮುಟ್ಟಿ) ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಭೀಮಸೇನ :—(ಲೋಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು) ಇರಲಿ ಬಿಡು.

ಕಾಪಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿರಬೇಕೂಂತ ಏನು ರೂಲ್‌ಸೂ ? (ಗಟ ಗಟನೆ ಕುಡಿದು ಲೋಟ ಜಾನಕಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವನು.)

ಜಾನಕಿ :—(ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು) ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡೇಳಿ ; ನೀರು ಕಾದಿದೆ.

ಭೀಮಸೇನ :—ಹಗ್ಗ ಬೇಕು ಜಾನಕ್ ! ಸುಬ್ಬಸಾಮಿ.....

ಜಾನಕಿ :— ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಬಿಡಿ ! ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ.
ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನ ನನ್ನಾಣೆಗೂ ಹಾಸ್ಯಮಾಡೋಕ್ಕೋಸ್ಕರ
ವಾಗಿ.....

ಭೀಮಸೇನ :—(ಜಾನಕಮ್ಮನ ಕೈಹಿಡಿದು) ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ!
ಆದರೆ ನೀನು “ ಬಿಡತೂ ” ಅನ್ನು

ಜಾನಕಿ :—ಯಾತಕ್ಕೇಂದರೆ....?

ಭೀಮಸೇನ :—ನಿನ್ನಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಅಣೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ?
ಅದಕ್ಕೆ.

ಜಾನಕಿ :—“ ಬಿಡತೂ ”ಂದರೇ.

ಭೀಮಸೇನ :—ಸಾವಿರಸಲ.

ಜಾನಕಿ :—ಸಾವಿರ ಸಲ ಬಿಡತೂ.

[ಭೀಮಸೇನರಾವ್ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು ತಟ್ಟನೆ
ನಿಂತು ಕ್ಷಣಕಾಲಾನಂತರ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ
ಜಾನಕಮ್ಮನನ್ನು ತಡೆದು]

ಭೀಮಸೇನ :—ಜಾನಕ್ !

ಜಾನಕಿ :—(ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಏನೊಂದರೆ ? ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿ
ದಿರಿ ! ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ವಿಚಾರ ಏನಾದರೂ ನೆತ್ತಿಗೆ
ಹತ್ತಿತೋ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಹತ್ತಿದರೆ ಹಿತವಾಗೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅದಲ್ಲಾ
ಜಾಣ !....ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಉಸಿರು ಎಳೆದುಕೋ !

ಜಾನಕಿ :—ಯಾಕೇಂದರೆ !

ಭೀಮಸೇನ : ರಂಗಣ್ಣೋರ ಮನೆಯಿಂದ ಏನೋ ಕರಿದ
ವಾಸನೆ ಬರುತಾ ಇಲ್ಲವೆ ?

ಜಾನಕಿ :—ಹೌದು ಬರುತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರಂಗಣ್ಣೋರ
ಮೊಮ್ಮಗನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ.....

ಭೀಮಸೇನ :—ಕಾಯೊಬ್ಬಟ್ಟು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ?

ಜಾನಕಿ :---ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ನಿಮಗೆ ?

ಭೀಮಸೇನ :—ಠಾಸನೆಯಿಂದ ! ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಯೊಲ್ಲವೇ ?....
ಅಲ್ಲಾ !....ನನ್ನ ರಂಗಣ್ಣ ಕರೀಬೇಕೊಂದಿದ್ದ.

ಜಾನಕಿ :—(ನಸುಕೋಪದಿಂದ) ಸದ್ಯ ಸುಮ್ಮನಿರಿ. ನಾಚಿಗೆ
ಗೇಡು. ಮೊಮ್ಮಗನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೀದಿಯವರ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೀತಾರೆ ಸದ್ಯ, ನಡೀರಿ. ಮಡಿ
ಉಟ್ಟೊಳ್ಳಿ—

ಭೀಮಸೇನ :— ಬೀದಿಯೋರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ಜಾನೀ !
ನಾನೂ- ಪಕ್ಕದ ಮನೆಲಿರೋನೂ- ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತ !—
ಅಲ್ಲದೇ ಹೋದ ಸಲ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ದ್ದಾಗ “ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕಾಯೊಬ್ಬಟ್ಟಿನ ರುಚೀನೇ ರುಚಿ ”

ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ “ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಎಂದು ಕಾಯೊಬ್ಬಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ತಿನ್ನೊಲ್ಲ ಬೇಬೀ ! ” ಅಂದಿದ್ದ. (ಆಶಾಪೂರಿತ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಕರೀಬಹುದು....
....(ನೊಂದು) ಇಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೋ ! ಪಾಪ !....
ಏನುಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಕಾಣೆನಲ್ಲಾ !.... ... ಹೋಗಿ,
ಜ್ಞಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಡಲೇಂತ.....

ಜಾನಕಿ :—(ಕೈಹಿಡಿದು) ನೀವು ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನೀ ! ಕಾಯೊ
ಬ್ಬಟ್ಟು ತಿನ್ನ ಬೇಕೊನ್ನಿಸಿದರೆ ಇವತ್ತೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೇ
(ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಳು)

ಭೀಮಸೇನ :—(ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ) ಒಬ್ಬಟ್ಟಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲಾ
ಜಾರ್ !....ಪಾಪಾ !....ರಂಗಣ್ಣಾ ! (ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು)

[ಕ್ಷಣಕಾಲಾನಂತರ ಇತ್ತಲಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷದ ಗುರುಪಾದ ದಟ್ಟಿ,
ಷರ್ಟ್, ಕೋಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕೈಲಿ ಎರಡು ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಬಲಭಾಗದ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಕೈಸಾಲೆಗೆ ಬರುವನು—
ಹಿಂದೆ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿದ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರುಷದ ಅಮೃತರಾವ್
ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವನು. ಗುರುಪಾದನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ—
ಹರ್ಷ ; ಅಮೃತರಾವ್ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ—ಧೋರಣೆ.]

ಗುರುಪಾದ :—ಬನ್ನಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಮೃತರಾವ್ ! ಹೀಗೆಬನ್ನಿ
ಕೂಡಿ ಕುರ್ಚೀಲಿ. ನಾನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

[ಅಮೃತರಾವ್ ಕುರ್ಚಿಯ ಧೂಳು ಹೊಡೆದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕುಳಿತು,
ಸುತ್ತಲೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವನು.]

ಗುರುಪಾದ :—(ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಹೊಸ ಜೊತೆ ಸೂಸ್, ಕಾಲುಚೀಲ, ಹೊಸ ಸಿಲ್ಕ್ ಷರ್ಟ್, ಹೊಸ ಫ್ಲಾನೆಲ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನಮೇಲಿಡುತ್ತಾ) ಅಂತೂ ಈ ದಿನದಿಂದ ನಾನೂ ಈ ಷರಾಯಿ, ಸೂಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಅಮೃತರಾವ್ :—ನೀವು ಈ ಬಗೆ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟುದಿನ ಇದ್ದ ಮೇಲೇನೇ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಡೀಸೆನ್ಸೀ, ಕನ್ವೀನಿಯೆನ್ಸ್, ಡಿಗ್ನಿಟಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುತ್ತೇ ಹೊರತೂವೇ....

ಗುರುಪಾದ :—(ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ) ಕನ್ವೀನಿಯೆನ್ಸೂ, ಕಂಫರ್ಟೂ, ಈ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಬಹುದೇನೋ ; ಆದರೆ “ ಡಿಗ್ನಿಟಿ, ಡೀಸೆನ್ಸೀ—ಇದರಲ್ಲೇ ಇರೋದೂ, ಬೇರೆ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿಲ್ಲ ” ನೋಡು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಅಮೃತರಾವ್ :—(ನಸುಮುಸಿದು) ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿ ನಲ್ಲ; ಇದೆಲ್ಲಾ ಬ್ರೀಡಿಂಗಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಆಯಾ ಫ್ಯಾಮಿಲೀ ಪೂಜಿರ್ಷಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೇ ಕನ್ವಿಕ್ಟ್ಸ್ ಕೂಡಾ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ.....ಏ ಮೋ-- ಅದು ಬೇರೇ ವಿಚಾರ ವಾಯಿತು. ನಾಳೆ ನಾನೂ ನೀವೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೊರ ಟಾಗಂತೂ ನಮ್ಮ ಫಾದರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿರೋ ಹಾಗೇ,—ಟೂ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಿಂಸಸ್, ಅದೂ ಟೈಟ್ಸ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಸೆಯಿಲ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲೂ ಸಹ ಹಾಗೇ ಇದ್ದು ಫ್ಯಾಮಿಲೀ ಡಿಗ್ನಿಟಿ ಕೀಪ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿಕೋ ಬೇಕೂ.

ಗುರುಪಾದ :—ಅಂತೂ, ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಮೃತರಾವ್ ! ನನಗೀ ಏಪಿಂಗ್ ಆಫ್ ದಿ ವೆಸ್ಟ್ ಅಷ್ಟು ಹಿಡಿಸೊಲ್ಲ.

ಅವೃತರಾವ್ :— (ಕೈಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ) ಹಂ-- ಲೆಟ್
 ಅನ್ ಡ್ರಾಪ್ ದಿನ್ ಅನೆಂಡಿಂಗ್ ಡಿಸ್ಕರ್ಷ. ಆಗಲೇ
 ನೈ ಟೈಂಟಿ ಆಗುತಾ ಬಂತು. ನಾನು ಪೋಸ್ಟ್‌ಆಫೀಸ್
 ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ—ಫಾದರ್ಸ್ ಲೆಟರ್ ನೋಡಿ
 ಕೊಂಡು, ಬಹುಶಃ ನೆಕ್‌ಸ್ಟ್ ವೀಕ್ ನಾನು ಬಾಂಬೇಗೆ
 ಹೋಗಿ ಎಸ್. ಎಸ್. ರಜಪುಟಾಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೀಟ್
 ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಆಗಿ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಗಬಹುದು.
 (ಕುರ್ಚಿಯಿಂದದ್ದು ಸರಿಯುವನು)

ಗುರುಪಾದ :— ಇಷ್ಟೇಕವಸರ ಮಿಷ್ಟರ್ ಅವೃತರಾವ್ !
 ನಿಧಾನವಾಗಾಗಲಿ; ಇನ್ನೂ ಮ್ಯಾರೇಜಿಗೇನೇ ಹದಿನೆಂಟು
 ದಿವಸ ಇದೆ. ಹೀಗಿರೋವಾಗ.....

ಅವೃತರಾವ್ :— (ಮುಂದೆ ನಡೆದು.) ಮ್ಯಾರೇಜ್ ತನ್ನ
 ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿ. ಬಟ್ ಐ ಮಸ್ಟ್ ಥಿಂಕ್
 ಆಫ್ ಅವರ್ ಫ್ಯೂಚರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಇಟ್ಸ್
 ಡೀಟೇಲ್ಸ್....ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಪೋಸ್ಟ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಗುರುಪಾದ :—ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ !

ಅವೃತರಾವ್ :—(ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ್ದವನು ತಟ್ಟನೆ ತಿರುಗಿ) ಹಂ !
 ಮಿಷ್ಟರ್ ಗುರುಪಾದ್ ! ಅ ಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್‌ನ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ
 ಮುಂಚೆ ಪಂಚೇನ ಕೊಡವಿದ ಹಾಗೆ ಕೊಡವಿಬಿಟ್ಟೀರಾ !
 ಐರ್ಲೆ ಹೋಗಿ ಕೊಳದವ್ವಲಿಯಾದೀತು. (ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

[ಗುರುಪಾದನು ನೊಂದು ಆತ್ಮಲೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವನು. ಹಿಂದಿ
 ನಿಂದ ಜಾನಕಮ್ಮನು ಬರುವಳು.]

ಜಾನಕಿ :—ಗುರೂ ! ಅದೇಕೆ ನಿನ್ನ ಭಾವವೈದ ಹೊರಟು ಹೋದರೂ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಸದ್ಯ ಇನ್ನೂ ಭಾವವೈದುನನಾಗಿಲ್ಲ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ--ಅವರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುತಾ ರವ್ವು.

ಜಾನಕಿ :—ಇದು ಯಾಕೆ ಮಗೂ ಹೀಗಂತೀ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ ! ನಾನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡೋನಾಗಿ ಬೆಳೆದೂ, ಬಟ್ಟೆಹಾಕೊಳ್ಳದನ್ನ ಕೂಡಾ ಇವರಿಂದ ಕಲೀ ಬೇಕೇ ? !

ಜಾನಕಿ :—(ತಲೆಯನ್ನ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ) ನೋಡು ಮಗೂ ! ದೊಡ್ಡೋರ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡೋವಾಗ ನಾವೂ ಅವರಂತೆ ಕುಣಿಯೋದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗೇ ಇರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಪ್ಪ, ನಿಮ್ಮ ತಾತ, ನಿಮ್ಮತ್ತಾತ, ಯಾರೂ ಸೀಮೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನಿನ್ನ ಭಾಗದ ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದಾನೆ ; ಇಂಥ ಸಂಬಂಧ ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಸಂಗಡ ಇರೋವಾಗ ಅವರಂತೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ನಾಳೆ ನಿನಗೆ ಭಾರೀ ಕೆಲಸ ವಾದಮೇಲೇ—ನನ್ನ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೇನ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ನೋಡು !—ಅಷ್ಟಕ್ಕೋ ಸ್ವರವಾದರೂ ನೀನು ಈಗ ಅವರನ್ನ ನುಸರಿಸಬೇಕು.

ಗುರುಪಾದ :—ಏನೋ, ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟು; ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೇ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ; ಅದೊಂದೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು....ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ?

ಜಾನಕಿ :—ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಏಳು ; ನೀನೂ
ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಭಾವವೈದ ಬರೋ
ವೇಳೆಗೆ.

ಗುರುಪಾದ್ವಿ:—ಆಗಲವ್ವು.

[ಜಾನಕಮ್ಮ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ಗುರುಪಾದನು ತನ್ನ ಜೇಬಿ
ನಿಂದ ರೋಲ್ಡ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ದಾರ ಕಟ್ಟಿ
ಸಿಲ್ಕ್ ಷರ್ಟ್ ಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಿರುವನು.]

ರಾಗ—ಹಿಂದುಸ್ತಾನೀ ಭೈರವಿ. ತಾಳ—ತ್ರತಾಲ

ಚಕೋರಂಗಿ ಚಂದ್ರಮನಾ | ಬೆಳಕೀನ ಚಿಂತೇ |
ಅಂಬುಜಕೆ ಭಾನುವಿನಾ | ಉದಯದ ಚಿಂತೇ ||
ಭ್ರಮರಂಗಿ ಪರಿಮಳದಾ | ಬಂಡುಣ್ಣವ ಚಿಂತೇ |
ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮ | ದೇವನ ನೆನೆವಚಿಂತೇ ||

[ಹಾಡು ಮುಗಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಭೀಮಸೇನರಾಯನು
ಛೋತ್ರದ ನೆರಿ ತೀಡುತ್ತಾ ಬರುವನು.]

ಭೀಮಸೇನ :—ಗುರೂ ! ಏನುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಸಿಲ್ಕ್ ಷರ್ಟ್ ಗೆ ಗುಂಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನಪ್ಪಾ.

ಭೀಮಸೇನ :—(ಆಶ್ಚರ್ಯದನಿಯಿಂದ) ಸಿಲ್ಕ್ ಷರ್ಟ್ !
ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ತಂದೇ ?

ಗುರುಪಾದ :—(ಷರ್ಟ್ ನ್ನು ತಂದೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು) ನಿನಗೋ
ಸ್ವರಾಪ್ಪಾ !

ಭೀಮಸೇನ :—(ಅನಂದದಿಂದ ಷರ್ಟ್ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ನೋಡಿ) ಗುಂಡೀನೂ ಜೊತೆಲೇ ತಂದುಬಿಟ್ಟಿದೀಯಲ್ಲಾ !

ಒಳ್ಳೇ ಜಾಣ ಮಗೂ ನೀನೂ. (ಗುರುಪಾದನ ಬನ್ನನ್ನು
ವೃದ್ಧವಾಗಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿ) ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಇರೋ
ಪಂಚವಾಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ರಿನ ತಂದು, ಇದರ ಕತ್ತಿನ
ಪಟ್ಟಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ (ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿ)
ಹೊಸ ಬಟ್ಟೀನ ಹಾಗೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡರಲ್ಲಂತ ನಿನ್ನುನ್ಯ,
....ಪಾಪ.....

[ಗುರುಪಾದನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನರಾಯನು
ಷರ್ಟಿನ ತೋಳು ತೂರಿಸಿ, ಕತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೂರಿಸದೆ ಕಾದಿರು
ವನು.]

ಭೀಮಸೇನ :—(ಗುರುಪಾದನು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು) ಬಂದೆಯಾ
ಮಗೂ! ಹಾಂ! ಕತ್ತಿನ ಒಳಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ, ಸುಮ್ಮನೇ
ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ, ಕೊಂಚ, ಸೋಕಿಸಿ ಬಿಡು.

[ಗುರುಪಾದನು ಅರ್ರಿನ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ತಂದೆಗೆ ಷರ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ
ತೊಡಿಸುವನು.]

ಭೀಮಸೇನ :—(ಷರ್ಟನ್ನು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು
ತುಂಬಿದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಗನನ್ನಸ್ಪ್ರಿ) ಅಂತೂ ತುಂಬಾ
ಜಾಣಾ ಮಗೂ ನೀನೂ !.....ಹ ಹ್ವಾ ! ನನಗಿಷ್ಟವಾ
ಗಿರೋ ಗುಂಡಿಗಳೂ, ಬಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಆರಿಸಿ ನನ್ನಳತೆಗೆ ಸರಿ
ಯಾಗಿ ಹೊಲಿಸಿಕೊಂಡೇ ತಂದುಬಿಡುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ !
ಹಹ್ವಾ !....ನಾಳೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬರೋವಾಗಲೂ, ನನಗೆ
ಅಲ್ಲಿಂದ ತರಹೇವಾರಿ ಷರಟ್ ಗಳೂ, ಗುಂಡಿಗಳೂ,
ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ರಾಗಮಾಲಿಕೇ, ಆಂ ?....ಒಂದು ರೇಷ್ಮೆ

ಸೊಳ್ಳೇಪರದೇ, ಆಮೇಲೆ (ಆತ್ತನೋಡಿ) ಓಹೋ ಷೂಸ್ ಬೇರೇ ತಂದುಬಿಟ್ಟಿದೀಯಾ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೌದಪ್ಪಾ !

ಭೀಮಸೇನ :—(ಮಗನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು) ಅವನ್ನ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ತಾನೇ ತಂದಿರೋದೂ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಅಲ್ಲಲ್ಲಾ - ನಿನಗೋಸ್ಕರ.

ಭೀಮಸೇನ :—(ಆಶ್ಚರ್ಯ—ಸಂತೋಷದಿಂದ) ನನಗೋಸ್ಕರಾ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೌದಪಾ .

ಭೀಮಸೇನ :— ನಾನು ಈಗ ಷೂಸ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲೇ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೌದಪ್ಪಾ ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇ ನಾಳೆ ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಷೂಸ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿ ಸೋದು ? ಅಲ್ಲೇನು ಎಕ್ಕಡ, ಜೋಡೂ ಒಂದೂ ಸಿಗೊಲ್ಲ.

ಭೀಮಸೇನ :—(ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಷೂಸ್‌ನ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ) ನಿಜ ನಿಜ ! ನೀನು ನಿಜವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಜಾಣಾ ಗುರೂ !.... ಆದರೆ ಇವು ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರೋ ?....!

ಗುರುಪಾದ :—ಕಚ್ಚಿದ ಹಾಗಿರಲಿಂತಾನೇ ಈ ಕಾಲುಚೀಲ ತಂದಿರೋದು. (ಜೇಬಿನಿಂದ ಕಾಲುಚೀಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಡುವನು.)

ಭೀಮಸೇನ :—ಭೇಷ್ ! ಭೇಷ್ !....ನಮ್ಮಪ್ಪ ಇದ್ದನಲ್ಲ ಗುರು, ನಿಮ್ಮ ತಾತಾ....ಪಾಪ ನೀನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲಾನ್ನು

....ಅವನು ಕೂಡಾ ನನ್ನ ಆಶೇನಾ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.... ಆಂ.....ಈಗ ಅವನ್ನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ನೋಡಲೋ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೀಗೆ ಬಾಪ್ಪಾ! ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕೂತುಕೋ
ನಾನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಪೂಸ್ ನ.

[ಭೀಮಸೇನರಾಯನು ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕೂಡುವನು. ಗುರುಪಾದನು
ಕಾಲುಚೀಲ ತೊಡಿಸಿ, ಪೂಸ್ ಹಾಕಿ, ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವನು.]

ಭೀಮಸೇನ :—ಅಂತೂ ಎಕ್ಕಡದಷ್ಟು ನಿರಾತಂಕವಲ್ಲ ಈ
ಸಂಸಾರ.

ಗುರುಪಾದ :—ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಬಿರಿಯೊಲ್ಲಾಪ್ಪ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಹೌದೇನು ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೌದಪ್ಪ ! ಹೆಜ್ಜೆ ಒಳ್ಳೆ ಹೂ ಇದ್ದಹಾಗೆ
ಇರುತ್ತಿ—ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇದನ್ನ ತಿಳಿದಮೇಲೆ.

ಭೀಮಸೇನ :—ಮಗೂ ! ನೀನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ತರಹೇ
ವಾರಿ ಪೂಸ್‌ಗಳೂ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಲುಚೀಲಗಳೂ,
ಶಾಲುಗಳೂ, ವೆಸ್ಟ್‌ಕೋಟುಗಳು ಆಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ
ಸರಪಳಿ ಇರೋ ಗಡಿಯಾರಹಂಹೀಗೆ ನನಗೆ
ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ತರುತೀತಾನೆ ?

ಗುರುಪಾದ :—ತರುತೀನಪ್ಪ !

ಭೀಮಸೇನ :—ಮಗೂ ! ನಾನು ಮಗ್ಗಲು ಮನೆ ರಂಗಣ್ಣನ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಈ ಹೊಸ ಷರ್ಟ್, ಪೂಸ್ ತೋರಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟು ಬರುತೀನಿ (ಹೊರಡಲಿರುವನು)

ಗುರುಪಾದ :—ಅಸ್ವಾ ! ಅವರಮನೇಲಿ ಇವತ್ತು ಏನೋ ಹಬ್ಬ ಇರಬಹುದು. ಯಾರುಯಾರೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಂಗಣ್ಣೋರು ಕೂಡ ಮಗುಟ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಯಿ ಜುಂಗು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ವರಾಂಡಾದಲ್ಲಿ. ನಾನೀಗ ಬರುತ್ತಾ ನೋಡಿದೆ.

ಭೀಮಸೇನ :—ಇರಲೇಳು ಮಗು ! ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ !

ಗುರುಪಾದ :—(ಸಂಕೋಚದಿಂದ) ಅಲ್ಲಾಸ್ವಾ !.....ಇನ್ನೂ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಬಂದಿದಾರೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಮೇಲೆ ಹೋಗಿ.....

ಭೀಮಸೇನ :—ಅದೇನು ಪರ್ವಾಯಿಲ್ಲ ಮಗು, ಅಲ್ಲದೆ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದು ತುರ್ತಾದ ಸುದ್ದಿ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಜೊತೆಗೆ ಇವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೀನಿ. ನೀನೇಳು ; ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಕೋ ನಿನ್ನ ಭಾವವೈದ ಬರೋ ವೇಳೆಗೆ.

[ಷರ್ಟ್‌ನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು.]

ಗುರುಪಾದ :—(ಆತ್ಮಕಡೆಯೇ ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು) ಅಪ್ಪ !ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇಬಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಇತರರ ಕೈಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸದಂತೆ, ಕಾಪಾಡೋದೇ ನನಗೆ ಈ ಜನ್ಮದ ಗುರಿ.....ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಈ ಕುಹಕದ ಕುಜನರ ಮಧ್ಯೆ....ಅಷ್ಟು ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೀನೋ !.....

[ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜಾನಕಮ್ಮನು ಬರುವಳು]

ಜಾನಕಿ :— ಗುರು ! ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿ ?
ಮಡೀಗೆ ಹೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಬಂದೆನಮ್ಮಾ !

ಜಾನಕಿ :—(ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ) ಇದೇನು ? ಈಗ ನೀನು
ತಂದಿಟ್ಟು ಪರ್ಫುಮ್ ಎಲ್ಲಿ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಜಾನಕಿ :—(ಆಚ್ಛರಿಯಿಂದ) ಅಪ್ಪಾ ! ?

ಗುರುಪಾದ :—ಹೌದಮ್ಮ. ಹೊಸ ಸಾಮಾನು ಕಂಡರೆ ಅವರಿ
ಗೆಷ್ಟು ಆನಂದವೋ ಹೇಳತೀರದು. “ ನಿಮಗೋಸ್ಕರವೇ
ಅವನ್ನು ತಂದಿದೀನಿ ” ಅಂದೆ ; ಹಿಗ್ಗಿಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ
ಅವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಮಗ್ಗಲುಮನೆ
ರಂಗಣ್ಣೋರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂತ ಹೋದರು.

ಜಾನಕಿ :—(ನುಗ್ಗುವ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ತಡೆದು) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋ
ದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೇ ನೆಪವಾಯಿತು(ನೊಂದು)
ದೇವರು ಇವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಕಾಣೆ !
ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಚಪಲಬುದ್ಧಿ, ಈ ತಿರಿ
ಯಾಶೆಗಳೂ.....

ಗುರುಪಾದ :—(ಕೈಜೋಡಿಸಿ ತಡೆದು) ಅಮ್ಮಾ ! ಮುಂದೇನೂ
ನುಡಿಯಬೇಡ. ಅಪ್ಪನಾತ್ಮ ಇನ್ನೂ ಮಗು- ಮಗುವಿನಂತ
ಸ್ತಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಳಿತಾ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ದೇಹ

ದೊಂದಿಗೇನೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬೆಳೆಯೊಲ್ಲ. ದೇಹವೃದ್ಧವಾದ ಮಾತ್ರ ಕೈನು? ಅಪ್ಪ ಇನ್ನು ಮಗು! ಅವನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದೇವರು ನಿನ್ನಂಥ ಹೆಂಡತೀ ಕೈಗೆ ಸಿಗೋಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ. ಬೇರೆ ತರಹ ಹೆಂಡತೀರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ಎಂದೋ ಬೀದಿಗಳೆದು ಅವನನ್ನ ಹುಚ್ಚನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆಯಮ್ಮ! ನೀನು ಅಪ್ಪನ್ನ ಮಗುವಿನಹಾಗೆ ಸಾಕುತ್ತಿದೀಯಲ್ಲವ್ವಾ! ಅಷ್ಟಕ್ಕೇನೇ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಹೀಗಿರೋವಾಗ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಅವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಿರುನುಡಿಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದಾವಮ್ಮ!... (ತಾಯಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು) ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಮ್ಮ.

ಜಾನಕಿ :- (ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಂಡು ಮಗನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು) ನನಗೆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರದೊಂದೇ ಚಿಂತೆ ಮಗೂ! ಯಾರೆಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನ ನೋಯಿಸುತ್ತಾರೋ! ಯಾರೆಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅನ್ನೋದೇ ನನ್ನ ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲೂ ತುಂಬಿದೆ. ಗುರೂ! ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದೀ. ಅವರ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ, ನಿನಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೇಮವಿದೆ....ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಗೂ ಮುಂದೆ ನಾವು ಮಾಡೋ ಸಂಬಂಧದಿಂದ, ಇದುವರೆಗೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೋ ಅನ್ನೋದೊಂದೇ ಚಿಂತೆ ಮಗೂ!....ದೊಡ್ಡ ಕಡೇ ಸಂಬಂಧ ಒದಗಿ, ಲಗ್ನ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾದಾರಭ್ಯ,

ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋದು ಇದೊಂದೇ
ಮಗೂ—ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ದೇವರು ಈ ಹೊಸನೆಂಟರ ಬಾಯಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿಸದ ಹಾಗಿಟ್ಟಿರಲಿಂತ

ಗುರುಪಾದ :— (ತಾಯಿಯ ಕೈಗಳಿರಡನ್ನೂ ತನ್ನ ಬೊಗಸೆಯ
ಬಿಟ್ಟು) ಅಮ್ಮಾ ! ನಿನ್ನ ಪಾದದಾಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಅಪ್ಪನ
ಪ್ರೇಮಚಿಂತನೆ ಒಂದು ಹೊರತು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಎರಡನೇ ಅಶೆಯ ಸುಳಿವಿದ್ದರೇ, ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾ ಭಸ್ಮವಾಗಿ
ಹೋಗಲಿ. ಅವರ ಹಣ, ಮೋಟಾರು, ಅಂತಸ್ತು, ನನ್ನ
ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಕಳಿಸೋದು ಇವೊಂದೂ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡದಾ
ಗಿಲ್ಲವ್ವು. ನಾನು ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೊಪ್ಪಿರೋದು ಕೂಡಾ
ಅಪ್ಪನಿಷ್ಟವೇ.

[ಹೊರಗಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳವಾಗುವುದು]

ಜಾನಕಿ :—ಅವರು ಬಂದರೇನೋ !— (ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು)

ಗುರುಪಾದ :—(ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿ) ಓಹೋ ! ಒಳಗೆ
ಬನ್ನೀ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅವ್ಯತರಾವ್ !

ಅವ್ಯತರಾವ್ :—(ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡು
ವನು. ಕೈಲೊಂದು ಒಡೆದ ಲಕೋಟೆ ಇರುವುದು) ನೀವು ಸಂಜೆ
ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲವೇ ?

ಗುರುಪಾದ :—(ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಬರದೇ ? ಖಂಡಿತ ಬರು
ತೇನೆ. ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಅವ್ಯತರಾವ್ :—ಯಾವ ಡ್ರೆಸ್ ನಲ್ಲಿನೋ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಯಾವ ಡ್ರೆಸ್ ನಲ್ಲಿಂದರೇನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಅವ್ಯತ
ರಾವ್ ?

ಅವ್ವತರಾವ್ :—(ಸಿಡಿದು) ನನ್ನ ಜೊತೇಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೇ,
ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪನಾದರೂ ಎಲ್. ಸಿ. ಎಂ. ಇರಬೇಕೂ
—ಅಟ್ ಲೀಸ್ಟ್ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ !

ಗುರುಪಾದ :—(ಅಚ್ಚರಿ ಸಂತಾಪಗಳಿಂದ) ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನನ
ಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವ್ವತರಾವ್ :—ಕಷ್ಟ ... (ಸಿಡಿದು) ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮುಂಚೆ ತಂದ ಸಿಲ್ಕ್ ಷರ್ಟ್, ಷೂಸ್ ಸಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನ ನಿಮ್ಮ
ತಂದೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡೀಬೀದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ ನನಗೋಸ್ಕರಾ ನನ್ನ ಮಗ ತಂದದ್ದು ”ಂತಾ
ಸಾರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದಾರೆ !

ಗುರುಪಾದ :—ನನಗೂ ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಭೇದ ಎಣಿಸಿದರೆ
ನನಗಿಂತ ಪಾಪಿ ಮತ್ತಾರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅವ್ವತ
ರಾವ್ ?

ಅವ್ವತರಾವ್ :—(ಸಿಟ್ಟಾಗಿ) ಈಗ ನನ್ನ ತಂಗೀನ ಮದುವೆ
ಯಾಗೋರು ನೀವೋ, ಇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಆ ಸ್ವಪಿಡ್.....

ಗುರುಪಾದ :—(ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಅವ್ವತರಾಯನ ಬಾಯಮೇಲೆ
ಕೈಯಿಟ್ಟು) ಅವ್ವತರಾವ್ ! ದಯಮಾಡಿ ಆ ಮಾತನ್ನ
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಗೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ತಪ್ಪುದಾರೀಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿ
ದೀರಿ, ಪ್ಲೀಸ್ (ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಜಾನಕಮ್ಮನು ಬಂದು
ನಿಲ್ಲುವಳು.)

ಅವ್ವತರಾವ್ :—(ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು) ಐ ಆಮ್ ನಾಟ್
ಹಿಯರ್ ಟು ಪ್ಲೀಸ್ ದೀಸ್ ಬ್ರೈನ್‌ಲೆಸ್ ಹ್ಯಾಗ್ಸ್.

ಕೇಳಿ ಗುರುಪಾದ್—ನನ್ನ ತಂಗೀನ ತಗೊಂಡು ಬಂದು
 ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿ ಈ ಮನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ
 ಪಾವರ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗ ಫ್ಯಾಮಲಿಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡೋಣಂತ
 ನಾನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುತಿ
 ದ್ದರೇ... ..

[ಹೊರಗದೆಯಿಂದ “ಜಾನಕ್ ! ಜಾನ್ ! ರಂಗಣ್ಣ ನನ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ
 ಬರಹೇಳಿದಾನೇ ?” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಭೀಮಸೇನರಾಯನು
 ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಅಮೃತರಾವ್ :—ನಿಮ್ಮಾ ಫೂಲ್ ಆಫ್ ಎ ಫಾದರ್... ..

[ಗುರುಪಾದನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಮೃತರಾಯನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಫಟೀ
 ರನೆ ಹೊಡೆಯುವನು. ಜಾನಕಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು
 ಮಗನನ್ನು ತಡೆಯುವಳು. ಅಮೃತರಾಯನು ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕೈಲಿದ್ದ
 ಲಕೋಟಿಯನ್ನು ಗುರುಪಾದನ ಮುಂದೆ ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ, ಕೆನ್ನೆಗೆ
 ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸರಸರನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು
 ವನು]

ಗುರುಪಾದ :—(ಕಾಗದವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಿಫಾನವಾಗಿ
 ಓದುವನು.) ಐ ಹ್ಯಾವ್ ಲರ್‌ಂಟ್ ಫ್ರಮ್ ರಿಲೈಯಬಲ್
 ಸೋರ್ಸಸ್ ದಟ್ ದಿ ಬ್ರೈಡ್ ಗ್ರೂಮ್ಸ್ ಫಾದರ್ ಈಸ್
 ಅನ್ ಈಡಿಯಾಟಿಕ್ ಸ್ಟುಪಿಡ್ ಫೂಲ್....ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಈಸ್
 ಕ್ಯಾಸಲ್ಡ್. ಯು ಸ್ಟಾವ್ ಫರ್ದರ್ ಮೂವ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕಮ್
 ಅವೆ ಇಮ್ಮಿಡಿಯೇಟ್ಲಿ. (ರೇಗಿ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರಿದು ಚೂರು
 ಚೂರುಮಾಡಿ ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ ತುಳಿಯುವನು) ಹೀಡೇ ಕಳೀತು.
 ಇದೂ ಗುರುಕೃಪೆಯೇ ಸರಿ.

ಜಾನಕಿ :—(ನೊಂದು) ಗುರುಪಾದ ! ಏನುಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಪ್ಪಾ ದುಡುಕೇ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯಿತು ಬಿಡಮ್ಮಾ. ನನ್ನನ್ನ ಹೆತ್ತು, ಹೊತ್ತು, ಸಾಕೇ, ದೊಡ್ಡೋನ ಮಾಡಿದ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿಲ್ಲದ ಈ ಧನಾಂಧರ ಮನೇ ಹುಡುಗೀನ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋ ಪಾತಕ ದೂರವಾಯಿತು ಗುರು ವಿನ ದಯದಿಂದ.

ಜಾನಕಿ :—ಭಾವವೈದುನನಾಗೋ ಹುಡುಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೇ, ಅವನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆಯೋದೇಸ್ವಾ ?

ಭೀಮಸೇನ :— (ಮುಂದೆ ಬಂದು) ನನಗೇನೂ ತೋರದ ಹಾಗಾಗಿದೆ ಜಾನಾ ! (ಗುರುಪಾದನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ಗುರೂ ! ನೀನೇಕೇ ಇಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಹುಡುಗತನ ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೀ ?

ಗುರುಪಾದ :—ಅಪ್ಪಾ ! ನಿನ್ನನ್ನ 'ಫೂಲ್' ಅಂದ ಆಕೋರೀ. ದೇವರೇ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಹಾಗಂದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಹೀಗೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೇನೋ.

ಭೀಮಸೇನ :— ಅವನು ನನ್ನನ್ನೇನೋ ಅಂದಾಂತಂದರೆ ಮಗೂ.... ಅವನೆಷ್ಟಾದರೂ ಹುಡುಗ.....ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಮಗ.....

ಜಾನಕಿ :—ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು ಮಗೂ ?

ಗುರುಪಾದ :—(ಕೈಹಿಡಿದು) ಇದು ಯಾಕಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ ? ನನ್ನ ಜೀವವಿರೋವರೆಗೆ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಯೋಚನೇನ ನನ್ನ ತಲೆಮೇಲೆ ಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ತಲೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತೇನೆ.

ಜಾನಕಿ :—(ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಕೈಹಿಡಿದು) ಎಂಥಾ ಸಂಬಂಧ
ಏನಾಗಿಬಿಡಿತು ಕ್ಷಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಗುರುಪಾದ :—ಅಮ್ಮಾ ! ಅಪ್ಪನಿಗಿಂತ, ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸಂಬಂಧ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ
ಸೇವೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಭೀಮಸೇನ :—(ಗುರುಪಾದನ ಕೈಹಿಡಿದು) ಮಗೂ ! ನಿನ್ನ
ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಓದಿಸೋ ಅಂಥ ಯೋಗ್ಯತೇ ನಮ್ಮ
ಪೈಕಿ.....

ಗುರುಪಾದ :—ಅಪ್ಪಾ ! ವಿದ್ಯೆ, ಜ್ಞಾನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ;
ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯ ಪಾದದ ಉಂಗುಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ.
ಮುಪ್ಪಿನ ತಂದೆಯ ಸೇವೇಲಿದೇ.

[ಜಾನಕಮ್ಮನು ಮಗನ ಕೈಯನ್ನಪ್ಪಿ ಕಂಬನಿದುಂಬುವಳು. ಭೀಮ
ಸೇನರಾಯನು ಮಗನನ್ನಪ್ಪಿ “ನನ್ನಪ್ಪಾ ! ನನ್ನ ತಂದೇ !”
ಎಂದು ಗದ್ದದಿಸುವನು. ಗುರುಪಾದನು ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಹರ್ಷಮಗ್ನನಾಗಿರುವನು.]

ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿರುವ

ಚಿ. ಸದಾಶಿವಯ್ಯನವರ ಕೃತಿಗಳು

ಸೊಂಪಿನ ಸಾಗರ	(ನಾಟಕ)
ಮಕ್ಕಳೇ ದೇವರು	”
ಅಮ್ಮ	”
ಶಿವಾಜಿಯ ಬಾಲ್ಯ	”
ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಘರ್ಷನೆ	”
ರಾಮ ದರ್ಶನ	”
ಬೃಂದಾವನ	”
ಸೌಭಾಗ್ಯ	”
ಕನ್ಯಾಸೆರೆ	”
ರಹಸ್ಯ	”
ಮಾಂಗಲ್ಯ	”
ಶಾಂತಿ	”
ಜಯಶ್ರೀ	”
ತಂಗಚ್ಚಿ	”
ಆಮೇಲೆ	”
ಏಕನಾಥ	”
ರಾಜ ಶ್ರೀ	”
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	”
ನಿಷೇಧ ಪ್ರಚಾರ	”
ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮತೀರ್ಥ	(ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ)
ಬಿಡುಗಡೆ	(ಕಥಾಸಂಕಲನ)
ಸತಿ	(ಕಾದಂಬರಿ)
	ಮೊದಲಾದುವು

PRINTED BY
B. SREENIVASA IYENGAR
BANGALORE CITY
1947

